

על הפרשה ועניני דיומא

זהר הקדוש מתוך מדבש עם פרוש

הלך יא - פרשת אחרי		
יום	וילנא	מתוך מדבש
ראשון	סו ע"א וי"ב	פר-צו
שני	סו ע"א	צו-קב
שלישי	סו ע"ב	קב-קח
רביעי	סו ע"א	קח-קטז
חמישי	סו ע"ב	קטז-קכג
שישי	סו ע"א	קכג-קל
שבת	סו ע"ב	קל-קלט

לישמיעת שיעורי עמוד היומי
- בלשה'קובאדיש -
03.617.11.40

עלון מס' 244 | פרשת ואתחנן תשפ"ג

י"ל בעזהש"ת ע"י מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

בנפילת אפים בכונה ובמסירות נפש ברצון הלב נמחלים כל העונות

בתר דמסיים צלותא ברעו קמי מאריה, הא אוקמוה, דבעי למימסר נפשיה ברעותא דלפא, ליהוא אתר דאצטריף.

תבות התפלה היוצאים מפה האדם עולות ובוקעות הרקיעים ונעשות עטרה לחי עולמים

וכמה עיטין אית ליה לבר נש בכלא, (דף רס ע"ב) ובשעתא דצלותא סיימא, כל אינון מלין דאפיק בר נש מפומיה בההיא צלותא, בלהו סלקין לעילא, ובקעין אורין ורקיעין, עד דמטו ליהוא אתר דמטו, ומתעטרו ברישא דמלפא, ועביד מנייהו עטרה.

מתוך מדבש

עולות ובוקעות הרקיעים ונעשות עטרה לחי עולמים

וכמה עיטין אית ליה לבר נש בכלא וכמה עצות יש לו לאדם בכל דבר, פי התורה נותנת כמה עצות טובות לאדם בהנהגות התפלה ובשאר הדברים, (דף רס ע"ב) ובשעתא דצלותא סיימא ובשעה שאדם גמר וסיים את כל תפלתו, כל אינון מלין דאפיק בר נש מפומיה בההיא צלותא כל אותם הדברים שהוציא האדם מפיו באותה התפלה, בלהו סלקין לעילא כלם עולים למעלה, דהיינו חלק הרוחני של הכל פיו עולה למעלה, ובקעין אורין ורקיעין ובקעים אורים ורקיעים, עד דמטו ליהוא אתר דמטו עד שמגיעים למקום שמגיעים, דהיינו למקום קבלת התפלות לנד מלאך סנד"ל הקושר פתרים לקונו מתפלות ישראל, (פמנאר פוה"ק חלק א פקטמ ויטלמ דף קסו עמוד ג) ומתעטרו ברישא דמלפא ומתעטרים בראש המלאך [בחינת התפארת], ועביד מנייהו עטרה והמלאך עושה מהם עטרה לראש חי העולמים.

בנפילת אפים בכונה ובמסירות נפש ברצון הלב נמחלים כל העונות

בתר דמסיים צלותא ברעו קמי מאריה אחר שסיים האדם את תפלתו ברצון לפני קונו, שאמר יהיו לרצון אמרי פי וגו', הא אוקמוה, דבעי למימסר נפשיה ברעותא דלפא הרי בארו החברים, שצריף האדם למסור נפשו בנפילת אפים ברצון הלב בכונה שלמה, ועל ידי זה נמחלים לו כל עונותיו, אפלו עון של חלול ה', ליהוא אתר דאצטריף לאותו המקום שצריף למסור נפשו דהיינו אל המלכות. (פי פוגת נפילת אפיס יא, להפיל עגמו עד מקום הקלפות, פדי לזכר ולהעלות הנילוזין קדישין מפין הקלפות, ולהעלותם צסוד התעוררות מלמטה למלכות דאלילות, פמו שפמוג צשער הפגות צדושי נפילת אפיס). (דף רס ע"א, ובביאורינו כרך טו עמ' ז)

תבות התפלה היוצאים מפה האדם

וְהָא אוֹקְמוּהּ חֲבֵרִיא, צְלוּתָא דְבְעֵי בְר נֶשׁ לְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, לְכוּנָא דִּיהָא צְלוּתִיה תַּחְנוּנִים, מְנַלְן, מִמְשָׁה, דְכְתִיב וְאַתְחַנֵּן אֶל יְהוָה, דָּא אִיהוּ צְלוּתָא מְעֻלְיָא.

הַעוֹמֵד בְּתַפְלָה צָרִיךְ לְחַבֵּר רַגְלָיו וּלְכַסּוֹת רֵאשׁוֹ וְעֵינָיו בְּטָלִיתוֹ

תָּא חֲזִי, מֵאֵן דְקָאִים בְּצְלוּתָא, בְּעֵי לְכוּנָא רַגְלוֹי, וְאוֹקְמוּהּ, וּבְעֵי לְחַפְיָא רִישִׁיה כְּמֵאֵן דְקָאִים קָמִי מְלָכָא, וּבְעֵי לְמַכְסְיָהּ (נ"א לְאַסְתָּמָא) עֵינָיו, בְּגִין דְלֹא יִסְתַּפֵּל בְּשַׁכְיִנְתָּא.

הַשְּׂכִינָה עוֹמֵדָת בְּנֶגֶד הַמִּתְפַּלֵּל וְצָרִיךְ לְהַשְׁפִּיל הָעֵינָיִם

וּבְסַפְרָא דְרַב הַמְנוּנָא סָבָא אָמַר, מֵאֵן דְפָקַח עֵינָיו בְּשַׁעֲתָא דְצְלוּתָא, אוּ דְלֹא מְאִיף עֵינָיו בְּאַרְעָא, אֲקֵידִים עָלֶיהָ מְלֶאךָ הַמּוֹת, וְכַד תִּיפּוּק נַפְשִׁיהָ, לֹא יִסְתַּפֵּל בְּנִהְיָרוֹ דְשַׁכְיִנְתָּא, וְלֹא יָמוּת בְּנִשְׁיָקָה, מֵאֵן דְמְזַלְזֵל בְּשַׁכְיִנְתָּא, מִתְזַלְזֵל הוּא בְּהַהוּא שַׁעֲתָא דְאַצְטְרִיךְ בֵּיהּ, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (ש"א ב ל) כִּי מִכְבְּדֵי אֲכַבְדּוּ וּבוֹזֵי יִקְלוּ, הָאִי מֵאֵן דְאַסְתַּפֵּל בְּשַׁכְיִנְתָּא בְּשַׁעֲתָא דְאִיהוּ מְצַלִּי.

מתוק מדבש

וּלְגַרְסַת לְאַסְתָּמָא מִשְׁמַע שְׂדֵי לְהַעֲצִים אֶת עֵינָיו בְּעַפְעָפִיו.
(דף רס ע"ב, ובבאורינו כרך טו עמ' ח)

הַשְּׂכִינָה עוֹמֵדָת בְּנֶגֶד הַמִּתְפַּלֵּל וְצָרִיךְ לְהַשְׁפִּיל הָעֵינָיִם

וּבְסַפְרָא דְרַב הַמְנוּנָא סָבָא אָמַר וּבְסַפְרוֹ שֶׁל רַב הַמְנוּנָא סָבָא אָמַר, מֵאֵן דְפָקַח עֵינָיו בְּשַׁעֲתָא דְצְלוּתָא מִי שְׁפּוֹתַח עֵינָיו בְּשַׁעֲתַת הַתְּפִלָּה, אוּ דְלֹא מְאִיף עֵינָיו בְּאַרְעָא אוּ שְׂאִינוֹ מִשְׁפִּיל עֵינָיו לְצַד הָאָרֶץ, אֶפְלוּ הַעֲצִים עֵינָיו (מק"מ), (אי נמי, מֵה שְׁכָתוֹב אוּ דְלֹא מְאִיף עֵינָיו רְצוּנוֹ לומר אוּ לְפָחוֹת הָיָה לוֹ לְהַשְׁפִּיל עֵינָיו אִם לֹא הַעֲצִימֵן. כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (פְּמַסְקַת יְצוּמוֹת דף קה עמוד ג) הַמִּתְפַּלֵּל צָרִיךְ שִׁיתֵּן עֵינָיו לְמִטָּה וְלָבוֹ לְמַעְלָה (סרמ"ו), וְעַיִן בְּכַף הַחַיִּים סִימֵן צַה אוֹת י', אֲקֵידִים עָלֶיהָ מְלֶאךָ הַמּוֹת מְקֻדִּים עָלָיו מְלֶאךָ הַמּוֹת, וְכַד תִּיפּוּק נַפְשִׁיהָ וּכְשֶׁתִּצָּא נַפְשׁוֹ בְּשַׁעֲתַת פְּטִירְתּוֹ מִן הָעוֹלָם, לֹא יִסְתַּפֵּל בְּנִהְיָרוֹ דְשַׁכְיִנְתָּא לֹא יִזְכֶּה לְהַסְתַּפֵּל בְּאוֹר הַשְּׂכִינָה, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (שְׁמוֹת ל ג כ) כִּי לֹא יִרְאֵנִי אָדָם וְחִי, אֲבָל בְּמִיתָתָם רוֹאִים, וְהוּא לֹא יִזְכֶּה לָזֶה, וְלֹא יָמוּת בְּנִשְׁיָקָה שֶׁהוּא הַתְּדַבְּקוֹת בְּשַׁכְיִנְתָּהּ, כִּי מֵאֵן דְמְזַלְזֵל בְּשַׁכְיִנְתָּא מִי שְׁמְזַלְזֵל בְּשַׁכְיִנְתָּהּ עַל יְדֵי שְׁמִסְתַּפֵּל בְּהַ שַׁעֲתַת הַתְּפִלָּה, מִתְזַלְזֵל הוּא בְּהַהוּא שַׁעֲתָא דְאַצְטְרִיךְ בֵּיהּ נַעֲשֶׂה הוּא מְזַלְזֵל בְּשַׁעֲתַת שִׁיצְטְרִיךְ לָהּ, הִדָּא הוּא דְכְתִיב זֶהוּ שְׁכָתוֹב כִּי מִכְבְּדֵי אֲכַבְדּוּ וּבוֹזֵי יִקְלוּ פְרוּשׁ יִקְלוּ מְאִלִּיהֶם, וְזֶהוּ הָאִי מֵאֵן דְאַסְתַּפֵּל בְּשַׁכְיִנְתָּא בְּשַׁעֲתָא דְאִיהוּ מְצַלִּי מִי שְׁמִסְתַּפֵּל בְּשַׁכְיִנְתָּהּ בְּשַׁעֲתָהּ שֶׁהוּא מִתְפַּלֵּל.

וְהָא אוֹקְמוּהּ חֲבֵרִיא וְהָרִי בְּאָרוֹ הַחֲבָרִים (פְּמַסְקַת זְנִיחוֹת דף כט עמוד ג), כִּי צְלוּתָא דְבְעֵי בְר נֶשׁ לְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא הַתְּפִלָּה שְׁמִבְקַשׁ הָאָדָם מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְכוּנָא דִּיהָא צְלוּתִיה תַּחְנוּנִים צָרִיךְ לְכוּן שְׁתַּהֲיָה תַּפְלָתוֹ בְּתַחְנוּנִים, מְנַלְן מִנֵּין אֲנִי לּוֹמְדִים דְכָר זֶה, מִמְשָׁה, דְכְתִיב שְׁפָתוֹב בּוֹ וְאַתְחַנֵּן אֶל יְהוָה, דָּא אִיהוּ צְלוּתָא מְעֻלְיָא זֶהוּ תַּפְלָה טוֹבָה הִרְאוּיָהּ לְהַתְקַבֵּל.
(דף רס ע"א-ע"ב, ובבאורינו כרך טו עמ' ז-ח)

הַעוֹמֵד בְּתַפְלָה צָרִיךְ לְחַבֵּר רַגְלָיו וּלְכַסּוֹת רֵאשׁוֹ וְעֵינָיו בְּטָלִיתוֹ

דַּע כִּי "תְּפִלָּה" הֵאֱמַרְהָ לְהֵלֵךְ הִיא תַּפְלַת "שְׁמוּנָה עֶשְׂרֶה", שְׁנִקְרָאת תַּפְלָה סְתָם, וְעַל זֶה נֶאֱמָרוּ כָּל אֱלוֹ הַהֵלְכוֹת.

תָּא חֲזִי, מֵאֵן דְקָאִים בְּצְלוּתָא בְּעֵי לְכוּנָא רַגְלוֹי בְּא וְרָאָה, מִי שְׁעוֹמֵד בְּתַפְלָה צָרִיךְ לְחַבֵּר רַגְלָיו זֹו אֲצֵל זֹו, בְּסוּד (יִסְתַּקָּל 6 י) וְרַגְלֵיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל, וְאוֹקְמוּהּ וּכְבַר בְּאֹרְהוּ חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה (בְּמַסְקַת בְּרִכּוֹת דף י עמוד ב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ, הַמִּתְפַּלֵּל צָרִיךְ לְכוּן אֶת רַגְלָיו, שְׁנִאֲמַר וְרַגְלֵיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל), וּבְעֵי לְחַפְיָא רִישִׁיה כְּמֵאֵן דְקָאִים קָמִי מְלָכָא וְצָרִיךְ לְכַסּוֹת אֶת רֵאשׁוֹ בְּטָלִיתוֹ כְּמִי שְׁעוֹמֵד לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ, וּבְעֵי לְמַכְסְיָהּ עֵינָיו בְּגִין דְלֹא יִסְתַּפֵּל בְּשַׁכְיִנְתָּא וְצָרִיךְ לְכַסּוֹת אֶת עֵינָיו בְּטָלִיתוֹ כְּדִי שְׁלֹא יִסְתַּפֵּל בְּשַׁכְיִנְתָּהּ, (כִּי הִלְשׁוֹן לְמַכְסְיָהּ מִשְׁמַע לְכַסּוֹתָם בְּדָבָר אַחֵר הַנִּפְרָס עֲלֵיהֶם,

וְהָיָה יָכִיל לְאַסְתַּפְּלָא בְּשְׁכִינְתָּא, אֲלָא לִינְדַע דְּוֹדָאֵי שְׁכִינְתָּא קְיַימָא קַמְיָה, הָדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה לח ב) וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר, דְּתַמֵּן שְׂאֵרֵי שְׁכִינְתָּא, בְּגִין כֶּף לָא בְעֵיא לְמַהוּי חוּצָין בֵּינוּ וּבֵין הַקִּיר, וְאוּקְמוּהָ.

צְרִיף לְסִדְר שְׁבָחוּ שֶׁל מְקוֹם בְּתַחֲלִילת הַתְּפִלָּה וְאַחַר כֶּף יִבְקֵשׁ בְּקִשְׁתּוֹ

מֵאֵן דְּקָאִים בְּצִלוֹתָא, בְּעֵי לְסִדְרָא שְׁבַחָא דְמֵאֲרִיָּה בְּקַדְמִיתָא, וּלְבַתֵּר יִתְבַּע בְּעוֹתִיָּה, דְּהָא מִשָּׁה הָכִי אָמַר, בְּקַדְמִיתָא, אֲתָה הַחֲלוֹת וְגו', וּלְבִסוּף, אֲעַבְרָה וְגו'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַח אֶת יִשְׂרָאֵל לְחֻלְקוֹ שְׁיִתְדַבְּקוּ בְּבִיבּוּל עִמּוֹ עַל יְדֵי הַתּוֹרָה

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהו"ה אֱלֹהֵיכֶם וְגו', רַבִּי יוֹסִי אָמַר, (תהלים קמד טו) אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׁכָכָה לוֹ וְגו', זָכָאָה עִמָּא דְקַדְשָׁא בְרִיף הוּא בְּחַר בְּהוּ מִכָּל עַמִּין, וְסָלִיק לוֹן לְעַדְבֵיָּה, וּבְרִיף לוֹן בְּכַרְכְּתָא דִּילִיָּה, בְּכַרְכְּתָא דְשְׁמִיָּה, הָדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה סא ט) כִּי הֵם זָרַע בְּרִף יְהו"ה, בְּרִף יְהו"ה מִמֶּשׁ.

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

עמוּד א, דְּהָא מִשָּׁה הָכִי אָמַר כִּי כֶּף אָמַר מִשָּׁה, בְּקַדְמִיתָא בְּתַחֲלִילת אָמַר שְׁבָחוּ שֶׁל מְקוֹם, דְּהֵינְנוּ אֲתָה הַחֲלוֹת לְהִרְאוֹת אֶת עַבְדְּךָ אֶת גְּדֻלְךָ וְאֵת יְדֵי הַחֲזַקָּה וְגו', וּלְבִסוּף הַתְּפִלָּה וּבְקִשׁ מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲעַבְרָה נָא וְאַרְאֶה אֶת הָאֲרָץ הַטּוֹבָה וְגו'.

(דף רס ע"ב, ובביאורינו כרך טו עמ' י)

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַח אֶת יִשְׂרָאֵל לְחֻלְקוֹ שְׁיִתְדַבְּקוּ בְּבִיבּוּל עִמּוֹ עַל יְדֵי הַתּוֹרָה

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהו"ה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם, רַבִּי יוֹסִי אָמַר הַקְּדִים בְּשַׁבְּחֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְאַמַּר אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׁכָכָה לוֹ אֲשֶׁרֵי הָעַם שֶׁהוּי"ה אֱלֹהֵינּוּ, זָכָאָה עִמָּא דְקַדְשָׁא בְרִיף הוּא בְּחַר בְּהוּ מִכָּל עַמִּין אֲשֶׁרֵי הָעַם שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּחַר בְּהֵם מִכָּל הָעַמִּים, וְסָלִיק לוֹן לְעַדְבֵיָּה וְהַעֲלָה וּלְקַח אוֹתָם לְנַחֲלָתוֹ וְגוֹרְלוֹ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (דְּנָרִים לז ט) יַעֲקֹב חָבַל נַחֲלָתוֹ, וּבְרִיף לוֹן בְּכַרְכְּתָא דִּילִיָּה וּבְרִף אוֹתָם בְּכַרְכְּתוֹ, דְּהֵינְנוּ בְּכַרְכְּתָא דְשְׁמִיָּה בְּכַרְכָּה שֶׁל הַשֵּׁם הוּי"ה שְׁכַתְּפָאֲרַת, הָדָא הוּא דְכְתִיב זֶהוּ שְׁכָתוּב כִּי הֵם זָרַע בְּרִף יְהו"ה, וְאַמַּר בְּרִף יְהו"ה מִמֶּשׁ שְׁמַתְּבָרְכִים מִשֵּׁם הוּי"ה מִמֶּשׁ.

(דף רס ע"ב, ובביאורינו כרך טו עמ' יג)

וְשׂוֹאֵל וְהָיָה יָכִיל לְאַסְתַּפְּלָא בְּשְׁכִינְתָּא וְאִיף יָכוֹל הָאֲדָם לְהַסְתַּפְּל בְּשְׁכִינָה, וּמְשִׁיב אֲלָא לִינְדַע אֲלָא רְאוּי לְאָדָם לְדַעַת, דְּוֹדָאֵי שְׁכִינְתָּא קְיַימָא קַמְיָה כִּי וְדָאֵי הַשְׁכִּינָה עוֹמְדַת כְּנַגְדוֹ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (מִיכָה ז ט) שְׁפָכִי כַמִּים לְכַף נֶכַח פָּנֵי ה', הֵינְנוּ לְפָנֵי הַשְׁכִּינָה הַעוֹמְדַת כְּנַגְדוֹ, (לְכֵן לֹא יִפְתַּח עֵינָיו כְּנַגְדָּהּ שְׁנֵה מוֹרָה עֲזוֹת וְחֶסֶר מוֹרָא שְׁמַיִם, וְכֹאֲלוֹ אֵינָה חֲשׂוּבָה בְּעֵינָיו), הָדָא הוּא דְכְתִיב זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר, דְּתַמֵּן שְׂאֵרֵי שְׁכִינְתָּא כִּי שֵׁם כְּנַגְד פָּנָיו שׁוֹרָה הַשְׁכִּינָה הַנִּקְרָאת קִיר, בְּגִין כֶּף לָא בְעֵיא לְמַהוּי וּלְכַף לְרַמּוֹ עַל זֶה, לֹא יִהְיֶה דְבָר חוּצָין בֵּינוּ וּבֵין הַקִּיר בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, וְרַצוֹנוֹ לומר בֵּינוּ לְבֵין הַשְׁכִּינָה, וְאוּקְמוּהָ וּכְבַר הַעֲמִידוֹ חֲקַמִּינוּ זְכַרְוֹנָם לְכַרְכָּה דִּין זֶה וּבְאַרְוֵהוּ.

(דף רס ע"ב, ובביאורינו כרך טו עמ' ט)

צְרִיף לְסִדְר שְׁבָחוּ שֶׁל מְקוֹם בְּתַחֲלִילת הַתְּפִלָּה וְאַחַר כֶּף יִבְקֵשׁ בְּקִשְׁתּוֹ

וְאַמַּר עוד מֵאֵן דְּקָאִים בְּצִלוֹתָא מִי שְׁעוּמַד בְּתַפְּלָה, בְּעֵי לְסִדְרָא שְׁבַחָא דְמֵאֲרִיָּה בְּקַדְמִיתָא צְרִיף לְסִדְר שְׁבָחוּ שֶׁל מְקוֹם בְּתַחֲלִילת, בְּשִׁלְש בְּרִכּוֹת הִרְאוֹנוֹת, וּלְבַתֵּר יִתְבַּע בְּעוֹתִיָּה וְאַחַר כֶּף יִבְקֵשׁ אֶת בְּקִשְׁתּוֹ, בְּשִׁתִּים עֲשׂוּרָה בְּרִכּוֹת הָאֲמֻצְעִיּוֹת (פְּמַנְלָרִי גְּמַסְכַּת גְּנִיּוֹת דָּף לז סוף

הקדוש ברוך הוא לקח את ישראל לחלקו שיתדבקו בביכול עמו על ידי התורה

תא חזי, כל שאר עמין דעלמא, יחב לון קדשא בריהו הוא לרברבי ממון דשלטין עליהו, וישראל אחיד לון קדשא בריהו הוא לעדביה לחולקיה, לאתאחדא ביה ממש, ויהיב לון אורייתא קדישא, בגין לאתאחדא בשמיה, (דף רסא ע"א) ועל דא ואתם הדבקים ביהו"ה, ולא בממנא אחרא כשאר עמין, והא אוקמוה בכמה אתר.

הפטרת שבת נחמו

לעתיד לא יעבב החמר את עין השכל מלהשיג השגות נפלאות

אמר רבי אלעזר, ואפילו ישראל כהיה שעתא אתכשרו, ואתקשרת בהו שכינתא, ודא קיימא, ואורייתא פלא בחד זמנא הוה, וישראל כהיה שעתא לא חמו לעלמין.

ולזמנא דאתי, זמין קדשא בריהו הוא לאתגלאה על בנוי, ולמחמי פלא יקרא דיליה עינא בעינא, דכתיב (שם נב ח) פי עין בעין יראו בשוב יהו"ה ציון, וכתיב (שם מ ה) ונגלה כבוד יהו"ה, וראו כל בשר יחדו וגו'.

מתוק מדבש

מקומות. (דף רס ע"ב-רסא-ע"א, ובביאורינו כרך טו עמ' יגיד)

לעתיד לא יעבב החמר את עין השכל
מלהשיג השגות נפלאות

ולזמנא דאתי זמין קדשא בריהו הוא לאתגלאה על בנוי ולעתיד לבא עתיד הקדוש ברוך הוא להתגלות על בנוי ותחזור הנבואה לישראל ביתר שאת ועז, ולמחמי פלא יקרא דיליה עינא בעינא וכלם יראו את כבודו עין בעין, רצונו לומר שעין השכל תתלבש בעין החמרי ולא יעבב החמר כלל מלהשיג השגות נפלאות, דכתיב פי עין בעין יראו בשוב ה' ציון היינו התלבשות עין השכלי בעין הגשמי, וכתיב ונגלה כבוד ה' ונגלה ויראה כבוד מלכותו עלינו, וראו כל בשר יחדו פי כל ישראל יחדו ישיגו לעולם אותה השגה הנפלאה, "פי פי ה' דבר" שלא תפסק אותה ההשגה מאותם הצופים בה תמיד, ונזכה לזה בתוף כלל כל ישראל במהרה בימינו אמן. (משפטים דף קכו ע"א, ובביאורינו כרך ו עמ' תשו)

הקדוש ברוך הוא לקח את ישראל
לחלקו שיתדבקו בביכול עמו על ידי
התורה

תא חזי, כל שאר עמין דעלמא יחב לון קדשא בריהו הוא לרברבי ממון דשלטין עליהו בא וראה כי כל שאר אמות העולם, מסר אותם הקדוש ברוך הוא לשרים ממנים השולטים עליהם, וישראל אחיד לון קדשא בריהו הוא לעדביה לחולקיה ואת עם ישראל לקח אותם הקדוש ברוך הוא לחלקו ולגורלו, לאתאחדא ביה ממש כדי להתאחו ולהתדבק בו ממש, וזה על ידי התורה, לכן ויהיב לון אורייתא קדישא נתן להם את התורה הקדושה, בגין לאתאחדא בשמיה כדי להתאחד בשמו, פי קדשא בריהו הוא ואורייתא וישראל חד (פמנאל לעיל דף עג עמוד א), (דף רסא ע"א) ועל דא ואתם הדבקים ביהו"ה רק בהו"ה, ולא בממנא אחרא כשאר עמין ולא בממנה אחר כשאר האמות, והא אוקמוה בכמה אתר וכבר פרשו בן החברים בכמה

השכינה תבשר הגאֵלה ממקום קבורת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם

תו פִּתַּח וְאָמַר, (ישעיה מ ט) על הר (דף קעג ע"ב) גְבוּהָ עָלַי לֶף מִבְּשֶׁרֶת צִיּוֹן וְגו', על הר גְבוּהָ, הָאֵי וְדָאֵי הָר הָעֵבְרִים, אֶתֶר דְּמֹשֶׁה אֶתְקַבֵּר, וְהָא אֻקְמוּה דְּשְׂכִינְתָא תְּסַלֵּק לְתַמְנָן, וְתַבְּשֶׁר עֲלֵמָא, אֲבָל כֹּלָא אִיהוּ, מִבְּשֶׁרֶת צִיּוֹן דָּא אִיהִי חֲפְצֵי כְּהָ, אֶתְתָּא דְנִתְנָן בְּר דוֹד, אִימָא אִיהִי דְמִשִּׁיחָא מְנַחֵם בְּר עֲמִיא"ל, וְאִיהִי תִיפּוּק וְתַבְּשֶׁר, וְאִיהִי בְּכֻלָּא דְמִבְּשֶׁרֶת צִיּוֹן.

קָלָא יִשְׁתַּמַּע בְּעֲלֵמָא, וְתַרִּין מַלְכִין יִתְעַרוּן בְּעֲלֵמָא לְאַגְחָא קְרָבָא, וְיִפּוּק שְׂמָא קְדִישָׁא עַל עֲלֵמָא.

מתוק מדבש

היא אשתו של נתן בן דוד (הַסֹּפֵר בְּשִׁמּוֹנֵל ב' ס יד), והיא נקראת בן על שם ישראל, כמו שכתוב (ישעיה סג ד) לא יֵאמֹר לֶף עוֹד עֲזוּבָה וְגו', כי לֶף יקרא חֲפְצֵי כְּהָ, אִימָא אִיהִי דְמִשִּׁיחָא מְנַחֵם בְּר עֲמִיא"ל שֶׁהִיא אִמּוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ הַנִּקְרָא מְנַחֵם בְּר עֲמִיא"ל, כְּלוּמַר שֶׁהוּא יֵצֵא מִחֻלְצִיָּהּ, וְאִיהִי תִיפּוּק וְתַבְּשֶׁר וְהִיא תִצָּא וְתַבְּשֶׁר עַל הַגְּאֵלָה, וְאִיהִי בְּכֻלָּא דְמִבְּשֶׁרֶת צִיּוֹן וְגַם הִיא בְּכֻלָּל מִבְּשֶׁרֶת צִיּוֹן, וְרַצוֹנָא לומר הַשְּׂכִינָה תַבְּשֶׁר בְּרוּחֵי בְּהֵעֵלֵם, וְאִמּוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ תַבְּשֶׁר בְּגִשְׁמֵי בְּנִגְלָה.

וְאִז קָלָא יִשְׁתַּמַּע בְּעֲלֵמָא וְאִז קוֹל הַבְּשׂוּרָה יִשְׁמַע בְּעוֹלָם, וְתַרִּין מַלְכִין יִתְעַרוּן בְּעֲלֵמָא לְאַגְחָא קְרָבָא וְשְׁנֵי מַלְכִים יִתְעוֹרְרוּ בְּעוֹלָם לְעֲשׂוֹת מַלְחָמָה, וְיִפּוּק שְׂמָא קְדִישָׁא עַל עֲלֵמָא וְאִז יֵצֵא הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ לְמִלְפָּה עַל הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (וְכַרְיָה יד ט) וְהִיָּה ה' לְמִלְפָּה עַל כָּל הָאָרֶץ, וְכַתוּב (עוֹזֵינָה ס כג) וְהִיָּתָה לַה' הַמְּלוּכָה. (שלח דף קעג ע"ב, ובביאורינו כרך יג עמ' ריא-ריב)

השכינה תבשר הגאֵלה ממקום קבורת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם

תו עוד פִּתַּח רב המנונא סבא, וְאָמַר לְפָרֵשׁ מַה שְׂפָתוֹב עַל הָר (דף קעג ע"ב) גְבוּהָ עָלַי לֶף מִבְּשֶׁרֶת צִיּוֹן וְגו', וּפְרַשׁ עַל הָר גְבוּהָ, הָאֵי וְדָאֵי הָר הָעֵבְרִים זְהוּ וְדָאֵי הָר הָעֵבְרִים, אֶתֶר דְּמֹשֶׁה אֶתְקַבֵּר הַמְּקוֹם שְׂמִשָּׁה נִקְבַּר בו, שְׁהִיָּה קְדוֹשׁ יוֹתֵר מִקְּדֻשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאִין שׁוּם שֶׁר שׁוֹלֵט עָלָיו אֵלָא מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, (פְּמַנְטָר פְּסָקְשֵׁת פְּרוּמָה דף קנו עמוד ב), וְהָא אֻקְמוּה וְהָרִי כְּבַר בְּאֵרוֹ הַחֲבָרִים, דְּשְׂכִינְתָא תְּסַלֵּק לְתַמְנָן כִּי הַשְּׂכִינָה תַעֲלֶה לְשָׁם, לְפִי שְׂאָרֵץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא מְקוּמָה שֶׁל הַשְּׂכִינָה, מְסוּרָה עֲדִין בִּימֵי הַגּוֹיִם, לְכֵן הִיא תַעֲלֶה לְפִתַּח שְׁעַר כְּנִיסַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא הָר הָעֵבְרִים, וְתַבְּשֶׁר עֲלֵמָא וְשֵׁם תַבְּשֶׁר לְכָל הָעוֹלָם אֶת בְּשׂוּרַת הַגְּאֵלָה, אֲמַנְם מִפְּנֵי שֶׁהַגְּאֵלָה תַהֲיָה עַל יְדֵי אָדָם גִּשְׁמִי, לְכֵן תִּצְטַרֵּף נִשְׁמָה אַחַת שֶׁתַּהֲיָה מִבְּשֶׁרֶת אֶת הַגְּאֵלָה, וְזֶה שְׂאָמַר אֲבָל כֹּלָא אִיהוּ אֲבָל הַכֹּל הוּא נִכּוֹן, כִּי מִבְּשֶׁרֶת צִיּוֹן, דָּא אִיהִי חֲפְצֵי כְּהָ זֶה הִיא חֲפְצֵי כְּהָ, אֶתְתָּא דְנִתְנָן בְּר דוֹד

שבה רא שירתא

בספר "מקדש מלך" הובא באורך דברי הראשונים, כי כמה מעלות טובות יש למשתדל בלימוד פירוש מאמרי רבי שמעון בר יוחאי, ואין קץ לגודל שכרו, ואשרינו ומה טוב חלקנו אם נזכה לעזור ולקרב ביאת משיחנו, כי כך גזר הבורא יתברך שלא יתגלה ויהיה גנוז ספר הזוהר הקדוש עד סוף הימים שבזכותו יבא הגואל, כי סגולה זו בו דווקא ולא בזולתו.

(כסא מלך)

לקבלת העלון מודי שבעי יש לשלוח אימייל בכתובת:
3022233@gmail.com

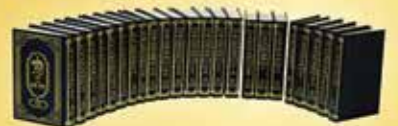
הזוהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערגער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)